

Regler, som have været gældende for Balanceopgørelse her i Salen gennem lange Tider, og har ikke nøjedes med at opstille den rent formelle Balance, som vi nu hørte fremsætte af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Den højtærede Finansminister har altsaa fulgt Overleveringen i den Henseende, og jeg tror; det er rigtigt, at vi bevare den Raad, naar vi spørge om, hvad vi have Raad til, og hvad vi ikke have Raad til. Denne Overlevering er selvfølgelig, som det vistnok er alle ærede Medlemmer bekendt, gaet ud paa, at man regner de virkelige ordinære Indtægter mod de ordinære Udgifter og dertil med Halvdelen af Beløbet lægger de Midler, som anbringes i Anlæg og Bygninger, der gøre Fordring paa at være rentable.

Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister ved Forelæggelsen forleden i et enkelt Punkt er afveget fra den Fremgangsmaade, han selv tidligere har brugt — jeg ved nu ikke, om det er tilsigtet eller tilfældigt — idet den højtærede Minister til de ordinære Indtægter ogsaa regner Indbetaling paa Statsaktiver, som med et Beløb af noget som 1 Million findes opført paa § 9. Det har ikke været sædvanligt at foretage dette Tillæg, men man har regnet med de rent ordinære Indtægter paa §§ 2—8 og holdt § 9 udenfor. Dette gør en Forskel, som jeg nævnte, af ca. 1 Million, og den højtærede Minister endte derfor med en Balance af ca. 5½ Million Kr., hvorimod jeg ved at gaa efter den almindelige Vej ikke naar fuldt saa højt, nemlig kun til et kalkuleret Overskud af 4½ Million Kr. Forskellen ligger, som sagt, i denne ene Million paa § 9 I, II. og III.

Men Hovedpunktet ved denne Beregning ligger i, om man kan anslaa de Midler, som vi Aar efter Aar anbringe i offentlige Anlæg, til Halvdelen af deres Værdi, hvilket atter vil betyde saa meget som, at man kan gøre Regning paa en Forrentning af disse Midler med 2 pCt. aarlig. Det har været den Norm, hvorunder vi have behandlet Jærnbaneanlæg og andre lignende økonomiske Anlæg; man har forlangt som Resultat deraf, at de skulle kunne give disse 2 pCt i Rente. Den højtærede Finansminister indskød imidlertid en Bemærkning, som er vel værd at betone, nemlig den, at Overskuddet ved vore Jærnbaner kalkuleres for det følgende Finansaar med saadan noget som 2/3 Million Kr. mindre end for det foregaaende Aar; 641,000 Kr. anslaaes Overskuddet til at

blive mindre ad Aare end det hidtil har været. Det har foranlediget mig til at efterse Resultatet af vor Jærnbanedrift i de senere Aar, og det vil vistnok ogsaa kunne gøre Regning paa nogen Interesse, saa jeg tillader mig at nævne disse Tal og se, hvorledes denne Nedgang efter haanden har udviklet sig stærkere og stærkere.

For Finansaaret 1896—97 opføres paa Finansloven en Bruttoindtægt af Jærnbannerne paa 19,784,000 Kr., for 1897—98 20,821,000, for 1898—99 23,585,000 Kr. og paa indeværende Aars Finanslovs det jo oppe paa 25,090,000 Kr.; og endelig paa Finanslovsforlaget for næste Aar opføres det med 26,605,000 Kr. Man vil heraf se, at man i hele denne Aarrække stadig har påregnet Aar efter Aar en ret jævn Stigning med saadan noget som 1 à 2 Millioner Kr. Regnskabet har heller ikke skuffet disse Forventninger, idet det nemlig for 1896—97 udviser 21,635,000 eller 1½ Million mere end budgetteret, for 1897—98 22,680,000, ligeledes ca. 1½ Million mere end budgetteret, i 1898—99 24,567,000, det er ca. 1 Million mere end budgetteret. Dette er altsaa Bruttoindtægten, som vi jo endnu ikke have regnskabsmæssig for indeværende Finansaar og endnu mindre for det kommende. Men Overskuddet har samtidig været i en ret farlig Dalen, idet det var kalkuleret for 1896—97 til 3,458,000 Kr.; medens Regnskabet den Gang udviste et Overskud af 5,051,000 Kr. Men derfra daler det, og det er vistnok Højdepunktet af, hvad Jærnbannerne have indbragt. Nu gaar det nemlig nedad, i det følgende Aar til 4,346,000 Kr., og i det derefter følgende Aar til 2,938,000 Kr. Dette er altsaa Resultatet af de 2 Love, som ligge imellem, nemlig Takstloven af 1896 og Lønningsloven af 1898. Takstloven var kalkuleret til at skulle give en Nedgang i Jærnbaneindtægterne af ca. 1 Million. Det synes ogsaa delvis at have været rigtigt beregnet, idet Nedgangen i det Aar, den traadte i Kraft, blev 700,000 Kr., men den var kun traadt i Kraft for en Del af Aaret. Men Aaret efter blev Nedgangen saa meget større, idet Overskuddet kom ned under 3 Millioner Kr. Det vil sige, at fra den Tid, da Lønningsloven for Statsbanedriften er traadt i Kraft, bliver Nedgangen meget betydelig, hvilket ogsaa synes at være taget med i Kalkülen for dette Aar, idet der først paa Finanslovsforlaget var opført et Overskud af 3,822,000 Kr., og derefter findes dette som Følge af den i Kraft traadte Lønningslov